

Vrijdag 25 Augustus

Ons Moezel avontuur start om 8.45u bij de BP in Oirschot, zijnde ons afgesproken rendez-vous punt. Met "ons" bedoel ik dan Mark Hoes (BMW R1200c) en ondergetekende Mark van Veghel (BMW R1100RT), vanaf nu te noemen resp. Mark I en Mark II.

Ik moest nog "effe tenke" en daarna reden we snel door naar het AC Restaurant bij Nederweert, alwaar ons de koffie werd aangeboden door Anja en Erik van MC. Spatlab.

Daar maakten we ook kennis met medereizigers in de directe omgeving van ons tafeltje, waaronder Lydia (moeder) en Christel (dochter) Bassig rijdende op een Honda CB 500 Sport, en Herman Peek rijdende op een Honda Dauville.

We besloten als groepje richting de Moezel af te reizen, met de beide Marken / BMW's op kop en "kont". Herman zou alleen de eerste 100km meerrijden omdat hij 's avonds weer thuis wilde zijn.

Vanaf Nederweert reden we over de A2 richting Maastricht / Luik en namen we de afslag Gronsveld. Vanaf dat moment meden we de snelweg en voerde de 245km lange route ons richting ZO via België naar de Eifel, onder Aken door, naar onze eindbestemming Brodenbach.

Onderweg in de Eifel bleek dat de combinatie van omstandigheden (regen / scherpe bochten / matige wegen / klimmen en dalen / duo passagier / 500cc power / beperkte rij-ervaring) voor Christel wel erg ongunstig werd. Daarom stapte Lydia over op de RT van Mark II en vervolgden we de route richting Hotel Anker in Brodenbach.

Het weer kon ons goede humeur niet breken, maar had met onze kleding veel minder moeite. Doorweekt stapten we met soppende laarzen om ca. 17.30u het hotel binnen, onze motoren onder het afdak achterlatend. Inchecken bleek zo gebeurd.

Na een verwarmend bad en uithangen van alle natte "klamotten" smaakte "Ein Bier Bitte!" op het panorama terras (met uitzicht over de moezel) prima.

Rond 19.00u werden we aan tafel verwacht voor de eerste buffetmaaltijd.

Inmiddels was ons de gemiddelde leeftijd van de doorsnee hotelgast al wel opgevallen, en toen direct na het eten door het éénmanskorkest ook de bijbehorende Moselschlagers werden ingezet en de gasten spontaan inhaakten en meezongen, zijn wij direct naar ons plekje op het panoramaterras gevlucht.

Ondanks de optimale atmosfeer aldaar (motorverhalen, "halbe liters", Mosel bei Nacht) werd het niet echt laat die avond.

Zaterdag 26 Augustus

Om 8.30u was het ontbijt gezellig en lekker, en kregen we van Erik nog de laatste tips voor de "Lorelei" rit van die dag die ons o.a. langs de Mosel en de Rhein zou voeren.

Hemelsbreed zouden we vanuit Brodenbach ca. 50km ZO rijden, met een totale rij-afstand van 210 km. Even na 10 uur zijn we aan die rit begonnen, en al snel na vertrek besloten Ger en Anyke "spontaan" (zij waren de weg kwijt) met hun Kawasaki 1000GTR aan te sluiten, net op tijd om bij de 1e stop ook het genoegen van "hausgemachte Pflaumenkuchen" te mogen smaken.

Ook het 2e gastronomische intermezzo die dag, na het per veerpont oversteken van de Rhein, viel absoluut niet tegen, mede door de "gemütliche bedienung".

Nadat Mark I tot ieders bewondering drie volle bordes met etenswaren schoon achterliet is hij zijn reputatie als goede eter niet meer kwijtgeraakt (sterker nog ....).

Het weer deed niet moeilijk deze dag; slechts één bui van betekenis. Een vriendelijke en engels sprekende Duitse dame (het moet echt niet gekker worden!) wees ons op de "3 Burgen Sicht" in de buurt.

Aldaar hadden we een schitterend uitzicht over de Rhein, haar heuvelachtige oevers met een hoog "handwerkhuisjes gehalte", de drie burchten waarvan 2 fatsoenlijk zichtbaar, en de scheepvaart waaronder een veerpont waarmee we later de andere oever zouden bereiken.

Voor 2 Euro per "Motor / Fahrer kombination" mochten we wat later per veerpont naar de andere oever, en zetten we uiteindelijk weer koers naar onze vertrouwde "Ankerplaats".

De techniek van BMW blijft je overigens verbazen. Mijn 10 jaar oude RT bleek voorzien van een "Drahtloze Neurotransmitter". Jawohl! Want ieder keer als ik de richtingaanwijzer aanzette stak ook Lydia achterop "automatisch" haar hand uit. Later bleek dat ze dit vooral deed voor Christel die achter ons reed.

Zondag 27 Augustus

Mark I had het zowaar voor elkaar om zijn "Kolere" navigator (onbekend merk?) werkend te krijgen. Eerdere pogingen waren gestrand op het gebrek aan standaardisatie binnen de diverse GPS aanbieders (converteren naar het gewenste formaat was niet goed gegaan) maar vandaag leek het toch gelukt te zijn.

Hij vond het echter niet nodig om de inmiddels ingewerkte Garmin 2610 / Mark 2 combinatie naar de kroon te steken en was ook gehecht geraakt aan zijn achterhoede rol, voor iedereen goed herkenbaar in de achterspiegels aan de 3 asociaal felle koplampen.

Vandaag sloot ook Mat zich bij ons aan op zijn Honda Goldwing. Deze dag bracht opnieuw veel afwisseling in landschap, wegen, hoogteverschillen, bochtenwerk en af en toe een dorpje, op een 225km lange route die ons hemelsbreed ca. 55km ten ZW van Brodenbach zou voeren. Was er bij vertrek nog sprake van enige regen, verder was het deze dag overwegend zonnig met uiteraard wel één of twee stevige buien.

Bij de 1e stop kregen we de keuze uit een "auswahl" van wel meer dan 10 "Torten und Kuchen". De warme "Apfelstrudel mit Vanilie-Eis und Sahne" was vandaag favoriet, en Christen en ik kreeg daar ook nog een "Badewanne mit Chokokaffee" bij.

Door wegwerkzaamheden en trajecten die voor motorrijders waren afgesloten moesten we flink improviseren om de geplande route nog een beetje te kunnen volgen, wat zo af en toe ook weer mooie stuurweggetjes opleverde.

Bij de 2e stop, dit keer met “Moselsicht”, bleek de “Bauernomelet mit Bratkartoffeln” favoriet.

Onder het eten werden we van bovenaf gadeslagen door een gezin wilde katten die zich heerlijk warm en droog hadden genesteld onder het terrasdak op het houtwerk van de terrasafdeling.

De geplande thuiskomst (we moesten wat vroeger “thuis” zijn vandaag) hadden we met 20 minuten overschreden maar we waren wel net op tijd binnen voor een hevige regenbui.

Gauw omkleden en snel aan tafel, want om 19.00u vertrok de bus richting Weinfesten in Cochem.

Aan tafel weden nog wat ervaringen met andere groepen uitgewisseld, o.a. het afbreken van een contactsleutel. De “Schlüsselmeister” werkte helaas niet op zondag, dus de motor moest ter plekke aan de kant en morgen-dan-maar-weer-kijken.

Tijdens het eten was er ook nog een woord van dank door Frank Vork, namens de gehele groep en voor Anja & Erik, vergezeld van een paar flessen wijn. Erik deelde daarop nog even met ons dat Anja en hij zich ook dit jaar een week vooraf afvroegen waar ze aan begonnen waren, en tijdens het evenement niet alleen het antwoord op deze vraag vonden maar zelfs voldoende energie opdeden voor nog een jaar “Moselgeneuzel”.

Nadat ook Lydia en Christel, opgetut en wel, eindelijk in de bus zaten (!) werden we richting Cochem gebracht, waar we werden verwelkomd met ... jawel een regenbui. Gelukkig bleef het verder droog die avond.

Zo'n wijnfeest was voor mij wel “effe wenne”. Zo moet je eerst je eigen glas kopen (mag je dan wel houden), vervolgens is het de bedoeling dat je vooral wijn drinkt (“Lieblig” oder “Trocken”?) uit flessen of kannen waarvoor je dan ook statiegeld betaald en bonnetjes of muntjes in je hand gedrukt krijgt. In de praktijk bleek dat allemaal soepel te verlopen.

Verder was er “Brot mit Bratwurst”, en ook een MEGAVUURWERK!:

Om 22 uur waren alle feestgasten aan beide oevers van de Mosel getuige van een schitterende en indrukwekkende vuurwerkshow, afgevuurd afwisselend vanuit de burcht op een nabije heuvel, een boot midden op de Mosel en een brug over de Mosel, alles keurig geregisseerd en gesynchroniseerd. Bewonderende kreten en applaus vielen de organisatoren dan ook ten deel.

Nadat de duisternis was wedergekeerd was er nog leuke live Musik. Rond middernacht deden we het idee op om nog even onze rijvaardigheid te testen bij de botsauto's, wat veel hilariteit en leuke foto's opleverde. Op dat moment konden we nog niet vermoeden dat onze buschauffeuse het nodig vond om op haar beurt haar eigen botskwaliteiten ook eens te testen. Na een 2-zijdig “es war nicht meine schuld” en tussenkomst van de Polizei was de bus rond 1.30u weer “thuis”.

Een slaapmutsje was echt niet meer nodig, dus we konden meteen in ons bed.

Maandag 28 Augustus

Tegen 9.00 zat zowaar iedereen wel aan het ontbijt, en waren er nauwelijks klachten als gevolg van overmatig wijngebruik. We hadden de gehele dag om via een wat snellere route (Erik: niet via “Aachen”!) op huis aan te gaan.

Na het bepakken van de motoren en afscheid nemen van de overige groepsleden zette ons groepje, aangevuld met Mat en José op hun Honda Goldwing, koers richting Eindhoven.

De route had een wat sneller karakter dan de heenreis en was met 208 km ook 36km korter dan de heenreis. Het geplande eindpunt lag ca. 13km onder Maastricht.

Deze route bleek toeristisch gezien een waardige afsluiting. We reden eerst van Brodenbach stroomopwaarts langs de Mosel naar Cochem, om vanaf daar richting NW richting Maastricht te koersen.

Deze route lag dus in zijn geheel wat zuidelijker t.o.v. de heenroute.

Ondanks de regen, en met hier en daar een laag nieuw grind op de weg (erg fijn op een bochtige natte weg), konden we de snelheid er redelijk goed inhouden.

Tot de 1e stop hebben we eigenlijk geen droog moment gehad, dus reden we ook de Nürburgring in de regen voorbij.

Terwijl we bij de lunchstop ons de "Schnitzel mit Blauschimmelkäse" lieten smaken klaarde het weer zowaar een beetje op, zodat we warm en opgedroogd onze weg konden vervolgen.

Hadden we toen nog enige hoop op een droge thuiskomst, bleek het venijn alsnog in de staart te zitten.

In België viel ons opnieuw een fikse regenbui te beurt, en ook na de laatste koffiestop in Maastricht hielden we het niet droog.

Vóór Maastricht werden we op de A2 ook nog onthaald op enige filevorming. Christel's kennis van Maastricht bood uitkomst om toch relatief snel net voorbij Maastricht aan de koffie te kunnen zitten.

Mat en José zwaaiden bij Budel af en zwaaiden ons vanaf het viaduct ook uit. Bij een 2e file bij Eindhoven besloten we binnendoor naar Best te rijden, alwaar Mark I de snelweg weer opreed en ik Lydia en Christel heb "thuisbezorgd".

En daarna wachtte mij een warm onthaal in Oirschot, kon de RT "in de stal", de bagage worden afgeladen en de motorkleding te drogen worden gehangen.

Ondanks het stempel dat het weer op de afgelopen dagen heeft gedrukt, kijken we terug op een erg gezellig weekend aan de Mosel waar we veel nieuwe gezichten hebben leren kennen.

Wat uiteindelijk rest is de vele fraaie foto's, de warme herinneringen, de hoop op beter (droger!) weer volgend jaar en dit verslag. Blijft voor mij de gelegenheid om mijn reis/groepsgegoten te danken voor hun zeer aangename gezelschap, Anja en Erik van MC Spatlab voor de perfecte organisatie, en mijn vrouw voor het verwerken van de stapel was die ik voor haar mee naar huis bracht.

Mark.